

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційними зверненнями громадянина Загреби Валентина Анатолійовича щодо офіційного тлумачення статей 57, 129 Конституції України, статей 15, 29, 40, 62, 202 Цивільного процесуального кодексу України, статті 69 Основ законодавства України про охорону здоров'я, тексту Клятви лікаря, Положення про медико-соціальну експертизу (пункти 22, 23, 24, 31, 32) і Положення про індивідуальну програму реабілітації та адаптації інвалідів, Порядку організації та проведення медико-соціальної експертизи втрати працездатності (пункти 3, 8, 15), Інструкції про встановлення груп інвалідів

м. К и ї в
21 листопада 2002 року
№ 61-у/2002

Справа № 2-59/2002

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Селівона Миколи Федосовича — головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Євграфова Павла Борисовича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Скоморохи Віктора Єгоровича,
Тихого Володимира Павловича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Чубар Людмили Пантеліївни — суддя-доповідач,
Шаповала Володимира Миколайовича,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційними зверненнями громадянина Загреби Валентина Анатолійовича щодо офіційного тлумачення статей 57, 129 Конституції України, статей 15, 29, 40, 62, 202 Цивільного процесуального кодексу України, статті 69 Основ законодавства України про охорону здоров'я, тексту Клятви лікаря, затвердженої Указом Президента України від 15 червня 1992 року, Положення про медико-соціальну експертизу (пункти 22, 23, 24, 31, 32) і Положення про індивідуальну програму реабілітації та адаптації інвалідів, затверджених Постановою Кабінету Міністрів України від 22 лютого 1992 року, Порядку організації та проведення медико-соціальної експертизи втрати працездатності (пункти 3, 8, 15), затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 4 квітня 1994 року, Інструкції про встановлення груп інвалідів, затвердженої Міністром охорони здоров'я України 21 грудня 1991 року.

Заслухавши суддю-доповідача Чубар Л.П. та дослідивши матеріали конституційних звернень, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в :

1. Громадянин Загреба В. А. звернувся до Конституційного Суду України з трьома клопотаннями щодо офіційного тлумачення статей 57, 129 Конституції України, статей 15, 29, 40, 62, 202 Цивільного процесуального кодексу України, статті 69 Основ законодавства України про охорону здоров'я, тексту Клятви лікаря, затвердженої Указом Президента України від 15 червня 1992 року, Положення про медико-соціальну експертизу (пункти 22, 23, 24, 31, 32) і Положення про індивідуальну програму реабілітації та адаптації інвалідів, Порядку організації та проведення медико-соціальної експертизи втрати працездатності (пункти 3, 8, 15), Інструкції про встановлення груп інвалідів.

З матеріалів справи вбачається, що автор звернень оскаржував у судовому порядку рішення Миколаївської обласної медико-соціальної експертної комісії, яким не було підтверджено встановлену йому раніше інвалідність третьої групи. Рішенням Центрального місцевого суду міста Миколаєва від 8 жовтня 2001 року, залишеним без змін ухвалою Миколаївського апеляційного суду від 5 грудня 2001 року, Загребі В.А. було відмовлено в задоволенні позову у зв'язку з відсутністю у висновку комісії порушень законодавства.

Аналогічну ухвалу 29 березня 2002 року прийняла колегія суддів судової палати з цивільних справ Верховного Суду України. Громадянин Загреба В.А. вважає, що судами порушено його конституційне право на судовий захист у зв'язку з неправильним застосуванням зазначених нормативно-правових актів.

2. Ухвалою Колегії суддів Конституційного Суду України з конституційних подань та звернень від 31 жовтня 2002 року відмовлено у відкритті конституційного провадження у справі за конституційними зверненнями громадянина Загреби В.А. на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційних звернень вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України “Про Конституційний Суд України”; невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційних зверненнях.

3. Конституційне звернення повинне містити обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42 Закону України “Про Конституційний Суд України”). Підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України відповідно до статті 94 Закону України “Про Конституційний Суд України” є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

Проте у зверненнях та доданих до них матеріалах відсутні факти неоднозначного застосування судами України, іншими органами державної влади положень статей 57, 129 Конституції України, статей 15, 29, 40, 62, 202 Цивільного процесуального кодексу України, статті 69 Основ законодавства України про охорону здоров'я.

4. Стосовно клопотань автора звернень щодо офіційного тлумачення тексту Клятви лікаря, Положення про медико-соціальну експертизу і Положення про індивідуальну програму реабілітації та адаптації інвалідів, Порядку організації та проведення медико-соціальної експертизи втрати працездатності, Інструкції про

встановлення груп інвалідів, які є підзаконними нормативно-правовими актами, то згідно зі статтями 147, 150 Конституції України та пунктом 4 статті 13 Закону України “Про Конституційний Суд України” їх офіційне тлумачення до повноважень Конституційного Суду України не належить.

Невідповідність конституційних звернень вимогам, передбаченим Законом України “Про Конституційний Суд України”, а також непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційних зверненнях є підставами для відмови у відкритті провадження у справі в Конституційному Суді України.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України “Про Конституційний Суд України”, Конституційний Суд України

у х в а л и в :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційними зверненнями громадянина Загребі Валентина Анатолійовича щодо офіційного тлумачення статей 57, 129 Конституції України, статей 15, 29, 40, 62, 202 Цивільного процесуального кодексу України, статті 69 Основ законодавства України про охорону здоров'я, тексту Клятви лікаря, затвердженої Указом Президента України від 15 червня 1992 року, Положення про медико-соціальну експертизу (пункти 22, 23, 24, 31, 32) і Положення про індивідуальну програму реабілітації та адаптації інвалідів, затверджених Постановою Кабінету Міністрів України від 22 лютого 1992 року, Порядку організації та проведення медико-соціальної експертизи втрати працездатності (пункти 3, 8, 15), затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 4 квітня 1994 року, Інструкції про встановлення груп інвалідів, затвердженої Міністром охорони здоров'я України 21 грудня 1991 року на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційних звернень вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України “Про Конституційний Суд України”; непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційних зверненнях.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ